

MI MLADI BORCI

STANOVSKI TEDNIK ZA SLOVENSKO DIJAŠTVO. — IZHAJA VSAK PETEK. — LETNA NAROČNINA: DIJAŠKA 16 DIN, NEDIJAŠKA 30 DIN, PODPORNNA VEČ KOT 30 DIN. POSAMEZNA ŠTEVILKA 75 PAR — UREDNIŠTVO IN UPRAVA V LJUBLJANI V STRELISKI ULICI 12/II. — ČEKOVNI RAČ. ŠT. 16.078.

LETO III.

LJUBLJANA, PETEK, 9. JUNIJA 1939.

ŠTEV. 39.

PRAZNIK SV. REŠNJEGA TELESA

Vsi dnevi so od Boga. Po njegovi dobroti se v čudoviti zaporednosti vrste drug za drugim. Šest jih je določil človeku za njegovo delo in potrebo, sedmi dan pa je pridržal zase. Nedelja je torej še prav posebno Gospodov dan. A med vsemi dnevi je zlasti praznik sv. Rešnjega Telesa pravi božji dan; dan, ki si ga je izbral Gospod zase, za svojo slavo in zato, da nam izkaže svojo ljubezen.

*

V sončnem jutru se na široko odpro velika vrata župne cerkve. Množice vro iz njih, da v slovesnem sprevedu ponese Gospoda iz njegove ozke, majhne, skromne ječe, z oltarja v svet. Rdeča bandera se lahko zibljejo v pomladnem vetru med pisanimi travniki in zelenim žitnim poljem. Božja pesem, ki se včasih še na koru plaho oglašča, doni danes zmagovalno po cestah in trgih, vdira skozi okenca vaških hišic in močno odmeva sredi mestnih palač.

*

Nekoč nam je hotel liberalizem Boga zakleniti v cerkev in zakristijo, a danes nam ga hočejo komunizem, rasizem in njuni pomagači. Iz katoličanov mislijo narediti čudne dvoživke. V cerkvi in v svoji sobi, v zasebnem življenju, pravijo, kar bodi katoličan, če se že ne moreš

otresti teh verskih predsodkov; ali v javnem življenju, v politiki, gospodarstvu, v šoli nima tvoja vera ničesar iskati. Tu moraš biti brez-
verec.

*

Toda: ali je Bog samo takrat naš Gospodar in Kralj, kadar se zatečemo k njemu pred tabernakelj ali molimo v svoji kamrici, sicer pa lahko živimo po svoji mili volji?

Cerkev take dvoličnosti katoličanov ne prizna. Praznik sv. Rešnjega Telesa nam to izpričuje. Ko bomo spremljali Gospoda na zmagovalni poti med našimi polji, po cestah in potih in trgih mimo tovarnen, trgovin, šol, uradov in vseh naših domov, se zavedajmo, da je vse to njegova last. On je naš Bog tudi v uradu in šoli, tudi v trgovini, tovarni in banki. Povsod hoče biti z nami, z nami trpeti, se veseliti in nas blagoslavljalati.

*

Enkrat v letu pride med človeške domove, a ne odpro se mu vsaka vrata. Zato vabi nas, da bi pogosto prihajali k njemu in ga prinesli tistim, ki so v hrušču vsakdanjosti nanj pozabili. Tako je praznik sv. Rešnjega Telesa naš praznik, živa podoba tiste mladine, ki hoče Bogu pridobiti vsa odtujena srca v svojem okolju, in veličastna slika našega bodočega zmagovalja.

ČAS

Neki človek je malo pred smrtjo zaklical: »Pokličite ga nazaj!« »Koga vendar?« ga vprašajo sorodniki, ki so stali okrog njega. »Čas, čas!« je dihnil umirajoči.

*

Angleška kraljica Elizabeta je pred svojo smrtjo neprestano tožala: »O, vse svoje zaklade dam za eno samo minuto življenja!«

*

Cromwell je mrmral v zadnjih vzdihljajih: »Še bi rad živel!«

GOSPODARSKI IN POLITIČNI USPEHI KOMINTERNE

Dobro bo za vsakega, da si ob 20-letnici Kominterne pogledamo uspehe njenega dela na gospodarskem in političnem polju.

NEUSPEHI KOMUNISTIČNIH STRAJKOV

Da bi delavcem priborili objavljeni raj na zemlji, so komunisti organizirali nešteto krajevnih in splošnih stavk, ki so se po l. 1919. kar vrstile po vsej Evropi in zunaj nje. Največje izmed njih so nam še danes prav dobro znane.

Toda vsak nepristranski opazovalec mora priznati, da se položaj delavskega stanu s tem ni prav nič zboljšal. Celo tiste delne uspehe, ki so jih s svojim pametnim ravnanjem dosegli delavci nekunisti kot n. pr.: 1936. v Franciji, so komunisti s svojim nasiljem spravili v nevarnost.

Zato so najvodilnejše delavske organizacije v Angliji, Avstraliji, Ameriki, Belgiji in Skandinaviji proti komunistični stranki. Dobro namreč vedo, da komunisti ne znajo drugega kot razbijati delavsko akcijo.

Vendar je še vedno veliko takih delavskih organizacij, ki so premalo zrele, da bi se znale komunistični propagandi upreti. Poglavitni vzrok, zakaj je francoska vlada v marcu 1939. hotela dobiti in je tudi dobila taka izredna pooblastila, je ravno ta, da komunisti ne bi mogli več voditi zločinskih akcij in štrajkov, ki so v prejšnjih letih razdevali francosko industrijo.

NEUSPEHI V POLITIKI

Še usodnejše uspehe pa je imela Kominternina v politiki.

Kot je v posameznih krajih glavna moč komunističnih skupin v tem, da znajo sijajno izrabiti nezadovoljnost zmedenih mas in organizirati te mase v udarno fronto, tako je tudi na mednarodnem področju Kominterne izrabila vsako nesoglasje med narodi, da bi utrdila svoj položaj. To se ji je posrečilo predvsem na dva načina:

Uvoz komunizma k zaveznikom

V svetovni vojni oslabiljena Nemčija je hotela s pomočjo Rusije zboljšati gospodarski in politični položaj. Zato je sklenila z njo Rapalsko pogodbo (1922) in s tem Rusijo uvedla v evropsko skupnost.

V zahvalo za to pa ji je Rusija podarila nemško komunistično stranko, ki je Nemčijo kmalu spravila prav na rob propada. K sreči pa se je Nemčija tik pred katastrofo odvrnila od komunizma in Rusije, toda zato je pri tem zašla v drugo nič manj nevarno skrajnost, v nacizem. Zato pa se je

Rusija zvezala z njenimi nasprotnicami, z demokratskimi državami. Tudi sedaj je bila glavna posledica tega prijateljstva velik porast komunističnih strank, n. pr. v Franciji, ki so pritiskale na svoje vlade posebno za časa abesinske in španske vojske. Evropski mir je po krivdi Kominterne že večkrat visel samo še na nitki.

Prave koristi pa od Rusije ni imel nihče. To smo pred vsem videli za časa češkoslovaške krize 1938. in ob propadu rdeče Španije, ko Rusija niti španskih beguncev ni hotela sprejeti.

V teh 20 letih se je očitno pokazalo, da Rusija s svojo zunanjo politiko zasleduje samo en cilj: svetovno revolucijo.

Antifašistična krinka

Kominternina pa si je pomagala še z drugačno taktiko.

Ko je v Nemčiji prišel na oblast narodni socializem, je vrgla med svet krilatico o »fašistični« in »antifašistični« fronti. To je bila krinka, pod katero se je spretno skrivala Kominternina, da bi zajela čim večje mase. In res so se vsi tisti, ki so bili ogorčeni nad nacističnim nasiljem, priključili antifašistični fronti in mnogi niti slutili niso, da so žrtev spretno komunistične propagande.

Ta taktika je Kominterni koristila zlasti za časa italijansko-abesinske vojne. Vse, ki so iz kakršnega

koli vzroka tej vojni nasprotovali, so s svojo novo krilatico potegnili v svoje vode. Cel svet je bil razdeljen na dvoje. Nihče ni več govoril o Rusiji in njenih nasprotnikih, temveč samo o fašistih in antifašistih.

Zverinstvo komunizma razkrinkano v Španiji

In ko je izbruhnila španska vojna, je tudi iz nje hotela Kominternina kovati svoj dobiček. Vrgla je v svet, da je to vojna fašistov proti demokratskim antifašistom. Tudi to pot so ji mnogi nasledili. Vendar pa se je to ozračje začelo čistiti. Neprimerne večje vrednote kot fašizem in antifašizem so bile vzrok bratomorni vojni. Samo borba za krščansko vero in krščansko kulturo sta dajali špancem moč, da so vzdržali v tej nečloveški borbi proti brezboštvo. Ta vojna je razkrinkala zverinski komunizem in javno mnenje se je obrnilo proti Rusiji.

Oseparjeni narodi pa Rusiji zdaj že zopet verjamejo

Odkrito pa moramo obžalovati, da je vsa ta velkanska pridobitev španskih mučencev že spet izgubljena. Svet znova verjame, da bo Rusija mogla doprinesiti svoj delež za vsesplošno pomirjenje sveta. Moskva se je zopet pojavila na obzorju. To je gotovo najhujša posledica, ki jo je imela češka in albanska katastrofa za Evropo.

Tudi nekaj za počitnice Veliki možje o blagoslovu sv. maše

TOMAŽ MOR

Angleški kancler sveti Tomaž Mor je bil vsak dan pri sv. maši. Njegovo geslo je bilo: Prva ura dneva pripada mojemu nebeškemu kralju, druge pa dam svojemu zemeljskemu. Ko so mu nekoč rekli, da taka »pretirana« pobožnost državnemu kanclerju pač ne pristoji, je odgovoril: V čast si štejem, da smem največjemu vseh velikih izkazati svoje skromno počaščenje.

NAPOLEON

Znana je anekdota o Napoleonu, kako je pojmoval vzgojno moč vsakdanje sv. maše. Nekega dne je pregledoval dnevni red slavnega konservatorija v Ecouenu. Oko se mu je ustavilo ob določbi, da morajo gojenci vsako nedeljo in vsak četrtek prisostvovati sveti daritvi. Napoleon

pa je to popravil z opazko, naj raje hodijo k sv. maši vsak dan.

DON BOSCO

Sv. Don Bosca, ki je v Turinu vzgojil toliko mladih fantov, ki so bili že skoraj izgubljeni, je obiskal neki angleški minister in se zanimal, v čem je tista tajna vzgojna moč, s katero don Bosco dosega tako čudovite uspehe. Svetnik mu je odgovoril, da je vsa skrivnost v dobroti in zaupanju, zlasti pa v dnevnem obisku svete maše.

CONTARDO FERRINI

Zveličani pravnik Contardo Ferrini, veliki učenjak, ki je deloval v drugi polovici 19. stoletja v Italiji, je dejal: Moja želja je, da dnevno prisostvujem sv. maši in se hočem potruditi, da se mi bo srce napolnilo z velikimi zakladi te neprecenljive daritve.

MOHAMEDANCI PROTI UMETNOSTI BERNARDA SHAWA

Mohamedanski akademiki na univerzi v Kairu so napovedovali v imenu islama bojkot Bernard Shawovi drami »sv. Ivana«. V svojem proglasu so izjavili, da ta drama žali mohamedance in so zahtevali, da se izloči iz študijskega univerzitetnega načrta. Nekaj izvodov, ki so jih dobili v roke, so svečano sežgali na javnem prostoru.

Tako postopajo mohamedanci s knjigo, ki žali njih verska čustva.

Kolikokrat pa slišimo, da bi katoličani nastopili proti knjigi, ki napada in sramoti vero in nravnost, to, kar bi moralo biti kristjanu najdražje?

KATOLICIZEM V JUŽNI AMERIKI

Od 7. do 12. marca t. l. se je vršil v Limi, glavnem mestu države Perú, drugi kongres katoliških dijakov Južne Amerike. V svojem proglasu izjavljajo med drugim:

Problemi, ki danes vznemirjajo južno-ameriški svet, so nas združili k skupnemu premišljevanju, kako najti zanje katoliško rešitev. Treba je latinsko-ameriško misel očistiti vseh vsiljivih zmot, zlasti materializma, in pokazati, da ima katolicizmu dovolj stvarilnih sil, da premeta vse težave.

*

Ko so odprli parlament v Nicaragua, je spregovoril tudi primas te dežele o poslanstvu domovine in dejal:

Narod, kakor smo mi, ki črpa iz katoliškega katekizma nauk, da je treba ljubiti Boga nad vse, bližnjega pa kakor samega sebe, se bo vedno mogel otesti tudi napadov komunizma in anarhije, ki strašita današnji svet. Narod naj vedno voli le može, ki ustvarjajo zakone na pametni in krščanski podlagi, ki priznavajo Kristusa kot rešitelja sveta in po veri tudi žive.

SIJAJNO PRIVARČEVANE MINUTE

Francoski kancler D'Aguesseau je dejal škofu Dupanloupu: »Moja žena je skozi dvajset let vedno pet minut prepozno prihajala k obedu. In v teh petih minutah sem spisal vse svoje knjige.«

NAŠ ČAS KRIČI PO SPOVEDI

Profesor G. van der Leemo pravi: »Rajši bi videl, da se protestanti ne bi sami oropali tolkkih zakladov,

kakor smo v resnici naredili. Katoličani imajo spoved, mi je nimamo. In vendar naš čas naravnost kriči po spovedi. Vedno bolj spoznavamo, da je v zakladnici rimske Cerkve mnogo dragotin, ki smo jih mi v razumljivi, a zelo obžalovanja vredni — upornosti zavrgli.«

KATOLIČANI V U. S. A.

Kako so narasli katoličani v Združenih državah, nam pokažejo sledeče številke:

Za časa Washingtona si dobil enega katolika na 120 prebivalcev, za časa Calhouna enega na 20, danes pa že na pet enega.

Dve tretjini vseh obiskovalcev cerkva v mestih nad 300.000 prebivalcev tvorijo danes katoliki.

V dveh tretjinah vseh zveznih držav so katoličani danes najmočnejša verska skupina.

STALINOVA MATI

Neki turist se je v Tiflisu zelo čudil, ko je videl malo hišico obdano z bodečo žico, pred njo pa stražo s strojno puško. Vpraša, kaj to pomeni. Vodnik odgovori: »Tu prebiva Stalinoва mati.« Tujec se še bolj začudi in spet vpraša: »Ali zakaj tako stražite to staro ženo?« »Da nam ne bi rodila še enega Stalina...«

IZ SOVJETSKE GIMNAZIJE

Profesor vpraša dijake v višji šoli: »Kdo je napisal dramo »Romeo

in Julija?« Nihče ne ve. »No, Matvejej, ali veš ti?« Dijak se boječe izgovarja: »Ne, tovariš profesor, jaz je nisem napisal, jaz že ne...!«

Po uri se profesor pritožuje ravnatelju: »Kako ste pri vas izvršili prosvetno petletko, ko dijaki niti na tako lahko vprašanje ne znajo odgovoriti?« Ravnatelj zaskrbljeno zmajeje za glavo. Drugo jutro pa pove tistemu profesorju: »GPU je zaslišala vašega učenca Matvejeva in nemarnež je priznal, da je to dramo on sam napisal...«

PROTESTANTSKI ŠKOF O PAPEŽEVI NEZMOTLJIVOSTI

Severoameriški protestantski škof Morrison je govoril o katoliški dogmi o papeževi nezmotljivosti. Dejal je, da Rim ni nikoli bolj modro in bolj pametno ravnal kakor takrat, ko je papežovo nezmotljivost, ki je glavni stebler cerkvene avtoritete, proglasil za versko resnico. Pravi, da je ta resnica velika tolažba v današnji dobi, polni dvomov.

Obrekovanje obenem škoduje vsem: tistemu, ki ga obrekuješ; onemu, komur ga obrekuješ, a največ — tebi, ki obrekuješ. SV. BAZILIJ VELIKI.

NAŠA POT XVIII. XIX. XX.

DOBER KORAK NAPREJ

Zaradi tehničnih ovir nismo dobili do prvega junija NP XX., kot je bilo v načrtu. Objavljeno pa nam je, da jo gotovo dobimo do srede meseca.

Tako imamo zdaj to važno delo o cerkvenem tiskovnem zakonu in o indeksu v celoti pred seboj. Mnogim se bodo zdaj v nič razpršili tisti mračni, često naravnost praznoverni predsodki proti indeksu, ki jih neprestano seje med katoličane oni veliki sovražnik vsake resnične svobode, ki se lažno imenuje svobodomiseltvo.

Bo pa to delo brez dvoma zelo zanimivo tudi za tiste nasprotnike, ki jim je kaj na tem, da o tem tako razburjajočem predmetu dobe znanstveno točne informacije mesto običajnih tendenčno prikrojenih fraz.

Celotno delo o cerkvenem tiskovnem zakonu in indeksu obsega skupaj 344 strani. Naša Pot, ta odlična knjižna zbirka, je s tem zrastle zopet za eno večje delo.

VEZAVA

Dočim so izšle posamezne številke tega dela samo broširane, izide celotna izdaja (NP XVIII. XIX. XX. skupaj) samo v celo platno vezava. Cena celotni izdaji je v knjigotrštvu 46 dinarjev.

Naši dijaški naročniki, ki so si nabavili vse tri številke tega dela, pa dajo knjigo lahko tudi naknadno v vezavo. Ako so se za to odločili, naj poverjeniku MMB izroče vse tri knjižice — in na vsako naj gotovo ne pozabijo z navadnim svinčnikom napisati svoje ime — in obenem izroče 6 dinarjev za platnice in vezavo. Tako bodo prišli res po ceni do močne in čedne celoplatnene vezave.

Tudi dijaki, ki niso naročniki MMB, lahko naroče vezavo pri naših poverjenikih, plačajo pa 9 din. Ista cena velja tudi za naročnike MMB, ki niso dijaki. Za ostale velja vezava 12 din.

Tom Playfair

Umska napetost, silna vznemirjenost čustev, in nato ta silen napor volje, vse to ga je vrglo v možgansko vročino. Če bo ozdravil, se bojim, da bo umsko nesposoben za življenje.«

»O moj Bog!« pravi pater rektor. »Ali mi svetujete, da sporočim to njegovim staršem?«

»Sporočite Aldineovim staršem. Kar se tiče Playfairja, se ne mudi, bolj je, da počakamo.«

Oba bolna dečka sta ležala skupaj v isti sobi zavodske bolnice. James Aldine je ležal ves izčrpan, brez zavesti na oni strani, ki ji je bodalo prizaneslo. Od časa do časa je močno zastokal. Na drugem koncu sobe se je v vročici kihal Tom. Oči so se mu svetlikale.

Harry je stal ob njegovem vzglavju in mu neprestano močil čelo. Ko se je bližal bolniški strežnik, se je Tom prestrašil in prosil Harryja, katerega je smatral za enega izmed svojih prijateljev od doma, naj odvede tega človeka, tega ubijalca, čegar roke so omadeževane s krvjo. Mar se mu ne bere umor iz njegovih oči? Ob sedmih zvečer, med učno uro, je prišel p. Middleton. Čudno, njega je Tom takoj spoznal.

»P. Middleton, na pomoč!« je zakričal Tom.

»Saj sem tukaj, moj ljubi otrok,« pravi prefekt in ga prime za roke, ki so se proseče dvigale k njemu. »Kaj želiš, da ti storim?«

»Pridite čisto blizu mene, ker nočem, da bi naju oni slišali. Poglejte, kako me opazujejo!« pravi in s prstom pokaže na navzoče. »Vsi ti so pomagali pri zločinu. Sklonite se k meni, povedal vam bom neko skrivnost.«

Prefekt se je sklonil.

»Ti hočejo ubiti Jamesa in so me zastrupili, da ga ne bi mogel braniti. Branite ga vi mesto mene, g. prefekt.«

»Kar zanesite se name, ne bo se ga nihče dotaknil niti s prstom.«

»Jutri bom sprejel prvo sv. obhajilo. Jutri bo božič, kaj ne? Tako dolgo sem čakal, tako dolgo!«

»Jutri ni božič.«

Tom se za ta odgovor ni zmenil.

»Kje je James?« je vprašal.

»V postelji.«

Tom se je na pol dvignil in pogledal na pokazano mesto.

Na obrazu se mu je zarisala zelo bridka poteza, kakor da bi ga resničnost hotela za nekaj trenutkov iztrgati iz vročinskih blodenj.

Toda ta napor ga je utrudil, padel je spet na posteljo, močno stisnil roko svojemu prefektu ter zaprl oči.

Ob devetih zvečer se je Aldine zbudil iz nezavesti. Willie Ruthers se mu je takoj približal.

»Willie, ali ni res, da leži tukaj zraven mene Tom?«

»Da.«

»Kako da je bolan?«

Willie mu je opisal Tomovo junaštvo in mu je razložil, da mu je nadčloveški napor povzročil možgansko vnetje. Oči ranjenca so se napolnile s solzami hvaležnosti. In ko je zvedel, da je Tom v veliki nevarnosti, se je razvnel.

»Tom je junak,« je rekel. »Molil bom zato, da bo ozdravel.«

Naslednjega dne se je zdelo, da se razgrinja mrtvaški prt čez ves zavod. Gojenci so postajali v majhnih skupinah in govorili o dogodkih prejšnjega dne. Tomovo junaštvo je bilo predmet splošnega občudovanja in vsi so bili žalostni ob misli, kaj mu grozi.

Harry, Willie in Joe so si sledili skoraj brez prestanka ob postelji svojih prijateljev. Njihova požrtvovalnost je bila skoro brezmejna. Na Aldinevem obrazu se je čisto pokazala bolesta poteza. Pa tudi takrat ga nista zapustila mir in vdanost, tako da se je zdelo, da je zdravnik zadovoljen. Tomov slučaj ga je pa bolj vznemirjal. Zvečer istega dne je stopila v bolnico gospa, pokleknila ob Jamesovi postelji ter mu dolgo časa poljubovala roke in obličje.

»Mama, nič se ne boj,« pravi otrok in ljubeznivo vrača poljube, »jaz skoraj nič ne trpim. Tom je pač bolan, za njega bo treba moliti.«

Gospa Aldine je že poznala Tomovo žrtev. Stopila je k njegovi postelji. Tom je prebil tisti dan v hudi vročici. Ko je zagledal gospo, se je zdrznil in njegov obraz je pokrilo sladko veselje.

»Mama!« je zavpil. »Zakaj niste prišli prej? Tukaj bodite pri meni, ne zapustite me več.« in nežno je objel gospo Aldineovo. »Vam se torej dobro godi v nebesih. Zakaj ne pridete bolj pogosto? Mama, že dolgo časa Vam imam nekaj povedati. Na božič bom prejel prvo sv. obhajilo, prosite zame, da ga bom dobro prejel. Doma sem bil zelo hudoben. Od zdaj naprej bom pa pridn. Zelo, zelo sem se trudil, da bi se poboljšal, zaradi Vas, mama.«

(Dalje prih.)

Vrednost koncentracije

Tako temeljito so se veliki duševni delavci poglobljali v svoje študije, da neredkokrat sploh niso opazili, kaj se okoli njih godi.

Cilj, ki so si zanj prizadevali, je bil znanje, in na ta cilj so osredotočili svoje čutenje in mišljenje. Tudi kadar so kaj brali, so to podredili temu cilju, tako kakor čebela spreminja v strd sok, ki ga vsrkava iz cvetic.

Čim trdneje se duh usmeri na predmet, tem bolj ga obvlada, kakor tudi gorkota sončnih žarkov postane večja v zbirališču leče. Če pa razdelimo svojo pažnjo na različne predmete, tedaj se razprši njena moč: »Pluribus intentus minor est ad singula sensus.«

SV. TOMAŽ NA KOSILU PRI FRANCOSKEM KRALJU

Sv. Tomaž Akvinski je bil nekoč na kosilo povabljen pri francoskem kralju Ludoviku IX. A sedel je popolnoma pogreznjen v svoje lastne misli; docela je pozabil, da so okoli njega njegov kralj in kraljevi gostje. Naenkrat krepko udari po mizi in zakliče: »Ta dokaz je proti manihejcem!«

Njegov prior, ki je sedel zraven njega, ga je pocukal za rokav in ga opomnil, naj se zaveda, kje je. Angelski učitelj je prosil kralja, naj mu zaradi te duhovne neprisotnosti oprostí, a kralj Ludovik se je bal, da ne bi svetemu Tomažu njegove misli ušle iz spomina, in je ukazal svojemu tajniku, naj jih takoj zapiše.

KAKO JE DANTE GLEDAL SPREVOD

Življenjepisec Dantejev pripoveduje, da je nekega dne pesnik stopil v knjigarno, da bi gledal sprevod, ki je imel iti tam mimo. A odkril je knjigo, ki ga je živozanimala; molče je požiral njeno vsebino in se potapljal v morje misli.

Ko se je vrnil domov, je priznal, da ni prav ničesar videl, ko je šel sprevod mimo okna, pri katerem je bral knjigo (KJG).

Odg. urednik: Ciril Kovač (Ljubljana). Izdaja konzorcij (J. Prešeren, Ljubljana). Tiska Mišijonska tiskarna, Groblje - Domžale (A. Trontelj).